

नुगलय्

बुद्ध

(नुगः सफूया ताःचा)

इस्वरानन्द

प्रकाशकः- ज्योति पुस्तक भण्डार, मखन टोल ।

<http://www.dhamma.digital>

नुगलय्

बुद्ध

(नुगः सफूया ताःचा)

Dhamma.Digital

इस्वरानन्द

पिकाक :—

ज्योति पुस्तक भण्डार
८/५ मखन टोल,
कान्तिपुर, नेपाल ।

१०८७ गुणुह्लि

ह्लापां द्वःछि

मू.- /५०

Dhamma Digital

थाक :—

सुगत प्रेस, ताहाचल,
कान्तिपुर, नेपाल ।

नु
ग
ल
प

बुद्ध

Dhamma Digital

(इस्वर) या विषयम् न बुद्ध तसकं हे क्वातु, स्पस्त । वं गबलें रहस्यया न्यने जक यइपुगु जाः मग्वः, मप्यं । बास्तबिकता व जीबनया आबस्यकताया मिखां स्वेगु मनूयात त्वः ।

द्यो 'दु धा बाय् मदु धा' संसारय् वया निरिति छुं हे पागुइ खें मदु । गनं गबलें पाःगुन मदु । उकिं बुद्धं धाइ— द्यो दु धकाः हाला च्वनिरिपि व मदु धकाः त्वाना च्वनिरिपि निखलकं ह्वांज्यः खः, चाकु-ह्वाज्यः खः । मनूयात द्यो मखु, नसा, त्वेंसा, पुसा थें मजि व मद मगाःगु वस्तु दय्केयानिति माःगु ज्या याय्माः । अन्याःगु कुतः हे मनूया निरिति दकलय् तःधं । मनूयात थथे याना जुइ जक त्वः, वं थथे हे खन, वया अनुभवं थथे हे धाल—

“खः, व्यक्ति बिसेस जिम गुरु मदु, धव सकल संसार हे जिम गुरु खः । प्रकृति हे पुइका तःगु सफू खः । उक्रियात जि थःगु अनुभवं व्वना । उकिं जि स्वयं थः गुरु खः ।”

भौतिक परिस्थितियात मू बिइम बुद्धं गुलि थुइकलं नं मथु-सेलि बुद्धं बिचाः याइ—

“खः, थुइकेगु जिन्मा बिद्वानपिसं कया तःगु मदु । साधारण जन स्वयाः नं बिद्वान धाय्का च्वंपिनि अन्ध स्रद्धा भयंकर । साधारन जनं थःगु अन्ध स्रद्धाया द्योने बुद्धिवादया आबरनं त्वमपू, गथे सःसिउपिसं त्वपुइगु खः”

साधारन जनता गबलें ग्यानापु मजू । इमित थुइकल धाय्क थुया वनि । इमिसं मखुगु लंपु न त्वःतइ । तर थःत नं भंगः लाय्कुपि

विद्वान धाःपि ग्यानापु । थुकथं जन साधारनय् विस्वास हे बुद्धयात
बुद्ध जुइत गाःगु बसाः खः । थुकथं हे ‘छुक व विछुक कल्पनाया
भूत खः’ धकाः व्याख्या याना तःगु इवलं नं बुद्धया सतिक
भीत थ्यंका बिउ । कुतः दकलय् तःधं वं सकतांयात त्याके फु । जि

“छुक विछुकया वास्ता याय् मज्जिउ, न मान अपमान-
या चिन्ता याय् जिउ ।”

समाज सेवा व जन साधारनय् दुहां वनाः छुं याय् धाइपिन्त
अपमानया बिख त्वने मालिगु जक मखु अझ ला पचय् नं याय
फय्के मालि तिनि । नसा-त्वंसाया तँय् बिख नं नया जुइ मालि तिनि ।
सांस्कृतिक क्रांतिया न्ह्यलुवाः बुद्धयाके नं मारत दना वः धासॅलि
ववपुं संस्कार व खितिथाः—सुकुन्दा संस्कृति कय् च्याना चवनापि
भीके यवव मारत (इच्छा) थःके हे दना वइगु स्वाभाविक
खः । मारं बुद्धयात धाल—

“अधिकार व * वैभवया लागी गुलि दुख बी मालिगु
खः, उलि मदय्का वळय्त हे जा थाकु धासॅलि
मेगु दुख मदय्का वळय्ग् खँला छखे हे ति ।”

छववः बुद्धयात मारं थुकतं दुदाल, वइत विचाः वल— धात्थें
लिहां हे वनेला वनेला धयार्थें । च्यः भ्वातित ग्वाः ग्वाः दय्केत व
इमिसं बँय्हे मतय् थें हना बना याका चवनेत जक वैभव माः ।
वैभव उलिया हे निर्मित्त जक । धात्थे सत्य लुइकेत व सत्ययात
ह्लातं थिया काय्त वैभव माःगु मडु । व व भिगु लंपुइ पंगलः

* धन-सम्पति

जक जुया च्चने फु । 'बो वा पसु' नित्ताय् छत्ता जक आःपिइ सःपि
ध्व मनुसं छनु मनुयात मनुवा तँय् ह्य सीक्कइ तिति । थिपिं धात्थं
मनु जुयाः धस्वाइ तिति ।

थःत याना च्चंगु (सिद्धार्थया तँय्) मानयात कयाः छद्दवः
बिद्रोहया मिच्चात्त—

“... ..ध्व जितः विन्ति याःगुत्ता ? यदि जि राज-
कुलय् जन्म मज्जूगू जूसा, जिके वैभव महुनु जूसा
जितः ल्हाः जोजलपाः विन्ति याइ ? थुपि वैभवया
दास दासित स्वः, अथे हे जि थुपि मध्यय मान्यम
स्वः । ध्व गन्याग मान्यता ?

छम भिक्षुं थःत छ्यं क्वमच्छुकुगुलिइ विचाः याइ, कल्पना नं
ल्वाक ज्याइ । यसें छ्यं क्वच्छुकेगु मेगु हे लँ । तर जिगु राज्य
छम मेम सुनानं त्याका काइगु इलय् नुगलय् कुनु कुनु तं तयां नं
जि वया न्होने छ्यं क्वच्छुके हे मालि । तर अबलय् नं थःगु स्वतन्त्र
अस्तित्व दुपि त्यागिपिसं जितः थें हे त्ति जक त्तिला बिइ ।

बलं, अधिकारं, जाति व कुलं अथ धर्मं नं कक्कु लथ्याना च्चाय्
च्चाय् गःकिया च्चंगु दु । अले बलया न्होने थःगु कक्कुइ चुपि
दिकुसां दिके बिया च्चंगु दु । अमानवीय बल, वैभव व अधिकारया
न्होने छ्यं क्वच्छुकाः 'स्यायसां स्या—पालेसां पा' धया च्चंपि
मनूतय् न्होने गनं त्याग व सेवा भावनाया मान बइ ? बुद्ध
पात्र ज्वनाः लँय् वया च्चंबलय् खिचां ल्लोया तःगु थें जाःगु
बस्तु पात्रय् तय् हल । स्वस्वं हे प्वाथय् दक्व पिहां वइथें च्चं ।
बुद्धयात मारं दुदाल—

“ यदि छ जुजु जुयाः वःगु जूसा छन्त गजाःगु
छाँतं स्वागत यात जुइ, छंगु खँ गजाःगु आदर तथाः
न्यन जुइ ! ”

मारं बुद्धयात थुकथं लित । धात्थें जुजु जुयाः दायाः दायाः
(तियाः) इमिके हे कया तःगु (लाका तःगु !) धेवा छुं भचा
ह्वला (त्याग याना) बिलकि ‘जय जय’ धाइ । इमि मिखाय व
तसकं दानि व त्यागि जुइ । जनतायाके गबलें थथे मतिइ वनि
मखु— “ ध्व फुक्क जिमिगु ‘हि चःति’ क्वतायाः मुंका तःगु
खः । ” वया विवेक व चेतना उर्सि दना हइ, थःत थुइकइ—

“ त्याग व सेवाया मान मयाः, ध्व हे ला
संसारया ल्वय् खः, गुकियात जि मदय्का ठ्छेगु
वुतः याना । बैद्य, यदि रोगिया ल्वय् खनाः ग्यात
धाःसा वं वयात गथे वासः याइ ?

सीकं, चाय्कं व आलपं याःगु अपमानया जक चिउताः
तय्माः । मथुसैं बा मसिसैं याःगु अपमानया चिउताः तइपि गबलें हे
जनताया सत्तिक वने फइ मखु, वं इमिगु सेवा याय् नं फइ मखु,
अले वया त्यागया मू नं फिद्वय् लः लुइबलय्थें दुसुना वनि । अले ईपिं
याकनं हारय् चाइ, निरास जुइ । बुद्धया आस चुलि जाल—

“ जितः म्हासीकइपिं मनूत थुलि याकनं थुलि मछि
खाइ धकाः जिं आसा मकयागु ! ”

सुख मनया स्वसाः खः, कल्पना खः, मनया बिसय नं खः । उर्कि
काय्, म्हाय्, कलाः लही मफयाः वा लहिइगु झंभतं जक छखे

चवनेत भिक्षु जुइपि वा जुया च्वंपिसं दुख सुखयात नसा त्वँसाय लना
 (प्रयत्ति व उन्नति भाःपा) च्वनि । तर गुपि त्याग याताः दल, गुपि
 सेवा भावना कयाः वल, इमिसं नसा त्वँसाय म्खु, थःगु अनुभव
 व बुद्धिया जाः दाना स्वयाः उकियात जन-जीवनय् न्यंके फुगु
 व मफुगुलिइ सुख दुखयात लनेगु याइ । थुकथं निखलःस्या
 बौद्धिक स्तर घना व दना थँ पाइ ।

“भौतिक भोजनया लागी भौतिक बंसया बिचाः याय्माः ।”
 जृजुया थुगु खँया लिसलय् बुद्धं धाइ—

“राजन, गुमसिया भोजन भूत पोसन अर्थात्
 सरीर पोसनया लागी खः, उमसिनं सरीर बंसया
 बिचाः याइ । तर गुमसिया भोजन अध्यात्मिक-
 स्वया लागी खः, उमसिनं आध्यात्मिक बंसया
 बिचाः याइ ।”

नय्त म्वाय्गु प्यपां चपि पसुतय्त व झंगःतय्त जक त्वइ । तर
 म्वाय्त नय्गु मनूयागु खः । वया न्होने उत्तर दायित्व पला.चा
 पतिकं दया च्वनि । अझ च्वेयागु भवलय नय्गु गनं वा गुकथं
 धइगु खं छतं च्वे वनाः बुद्धिया तासिर म्वाका तय्त खः । उकिं
 न्ह्यपु व नुगःया ‘दुज्या व पिज्या’ खय्क व निक जुइकेया
 निमित्त नसा त्वँसाया बिचाः याय्माः । अमय् नय् मनूय्गु खँय्
 जक म्खु । अझ व गनं धइगु खँय् नं ववतासे स्वैमाः । छायाघाःसा
 याकःचा म्वाय्गु व बुद्धि व चेतनायात याकःचिके (थः के हे) जक
 कुना तय्गु खँ नं बांसाः मुजू । छुं नं बिचाः व चेतना मंकाः घन
 खः । उकियात जनताय् हले मफुदकि याकः ध्वं जुइ । उकि—

“जिगु लागी सु उत्सुक खः धका विचार याना स्वयगु स्वयाः जि थथे बिचाः याना स्वयमाः कि जिमि संघया लागी सु उत्सुक खः, सु अनुत्सुक खः । ”

जन जीवनय् आस्था तइपि मनुखं स्वइगु मिखा थथे हे खः । कयकुं मिखा कलाः व थःपुतां नं लिज्यां वइ । अले अन्याःगु कयकुं मिखां थःत थःगु मिखाया नानिचाय् कु नाः स्वया बिइ । तर बुद्धया मिखा तव्या । उकि हे—

“यदि मनुस्य समाजय् उपक दुसा, सारिपुत्र व मौद्गल्यान, भद्रा व पिप्पाला आदिनं दु । निरास जुइ माःगु छुं मदु । ”

याकनं थथे धाय् दुगु बुद्धया । थःगु जक भिस्त्रय् धाइपि अवस्य क्कुं । इमि थःया दुने चंम थःनं धास्थे बिचाः याय्वलय् कतः जुया वइ । समाज व संसारया दुने थःत नं दुथ्याके मफयाः हे थः जुया कय कुनीगु खः । थःया दुने ‘थः’ फुसुलु जुया बिइगु खः । समाजया दुने थःत खंके मफुगु कयकुं नुगलं व्यक्तिवाद दना वल । अले व हे व्यक्तिवादया ववेन्हायाः खिचां थें सवाः ताय्का च्वने नं सय्के माला वल । अले बुद्धया हिमुहि चाःगु नुगलं दुखया मुहान लुइकल—

नय्त व तिइत मनुस्ययात आपाः माःगु मदु । यदि सकसिनं थःत माक्व जक नल तथा तिल धाःसा संसारया दरिद्रता खने हे दइ मखु । आर्थिक संघर्ष दित कि संसारया प्राय फुक्क पाप (सोसन !) मदया वनि । ”

साकसं भे बुद्धं संसारया चत-प्रतिमात, छया-प्रतिक्रिया सक-
 तायसं आर्थिक संकट । धुगु भिक्षां वाला स्वेदय्य बुद्ध धर्म मखु बर
 आर्थिक व समाज व्यवस्थाय नियमया चेतनां दना वःगु दर्शन
 जक खः । 'जक खः' या अर्थं क्वपालेमु जुइ मखु । बर धर्म
 धया च्वनापितं मूर्ति पुज्याय मते (परम्पराय अविस्वास या)
 धकाः सः धका जुइम बुद्धयात मूर्ति दयकाः, जाकिं छ्वाका वया अर्थ
 (बुद्ध दर्शनया मर्म) यात कौंगालय वा छ्वया बिल ।

सामन्त युगं बिया थकूगु स्वगंया लोभ व नकंया छयाच्चः
 (सामन्ति संस्कृति !) गुलि जक बल्लाःगु । अले म्हासुलं फिनाः नं
 छुं छां मस्युपिं जनतातयत् स्वर्गं व नरकया जालय लाकाः
 धन स्वहायका च्वन । त्यागिपिं व तःजिपिं छखे दुसा कच्चा
 साधुपि नं दु । लिजां दयके माः । न्होने वःगु जक स्वयां मगाः ।
 न्ह्यागु ज्या याकनं नं याय माःगु दु, नाप्पं मद्धक व लिपा
 थ्यंक भिक नं छुने माःगुदु । लिफः न्ह्यफ मस्वइम जूगुलि हे
 आनन्दया स्वीम भिक्षुत बिस्युं वन । कच्चा साधुपि खनाः हारय
 चाल । तर थथे बिचाः वात—

“कसकतयसं बुँज्या याइ बलय् वामा नापनापं
 धाय्मानं बुया वः, तर धाय् खना ग्यानाः कसकं
 बुँज्या थावगु मत्वःतू ।”

गुलिं भिक्षु सध लिहां वन धाय्वं संघया ह्याय वन भाःपिइ
 मजिउ । धाय् बुया हे मवइगु बुँ गन दइ ? तुकाय् हे माः, धाय्
 पुइ हे माः । मखुसा वा बांलाक सय्के फइ मखु । उकिं गुपि
 (स्वीहा) बिसि वन, तुकिं पृइ मानिपि फलं पुइका यन । थथे
 जक भाःपिइ त्वइ । धाथे जा

“हरएक मनूतसैं गृह त्यागि जुयाः छुं दिन तकया लागी जूसां त्यागि जीवनया अनुभव याय्माः ।”

“गौतमं छे” स्यंका च्वन, थथे घाइपि नं दु ।” थ्व खँ ज्वनाः भिक्षुत बुद्धयाथाय् वल । तर बुद्धं घाइ—

“थ्व * प्रसन्न पीदा खः । समाजय् समता हय्या लागी थ्व पीदा आवस्यक । जि धनितय् छे फुसुलु याय्गु इच्छा याना, थथे याःसा तिनि गरीबतय् छे जाइ ।”

बुद्ध दसंन अतिवादय् मखु, मध्यम मार्गय् दु । दुखयात दुखं त्यला छव्यगु व सुखं पलख दुखयात लहाना छव्यगु थ्व हे निका लँया दथुं पिदंगु लँ पुहे मध्यम मार्ग खः । उकि भराय् भराय् खागु छे भिक्षु यायां ल्याय्मतय् पितहय्गु दिके मानिगु छुमां बिइ माल बुद्धं; उकि हे ववातुक नुगः चिनाः छेखा पतिक भिक्षा पवना च्वंम बुद्धं जुजुया खँ न्यना बिइ माल, लाय कुलिइ नं वने हे माल ।

जनतां त्यागया महत्व मथूनि । त्याग भावनाय् समाज सुखि जुइ धइगु खँय बिस्वास याय् मफुनि । उकिया अर्थ खः— थमं त्याग यानाः मस्वःनि । उकि जनतां मथूनि—

“सुनां लाहि ववतानाः नया च्वन वा सुनां अथे याके मबीत इमित (जनतायात) थने धकाः इमि न्होने वया च्वन ।”

* मचाबुइ व्यथा ।

थथे जनतां मथू मसिउगुलिइ दिक्क दाक्क जक चायां मणाः । इमि पुचलय् वनाः शुक्के सिइके मयाःसा इमि व ल्वय् साइ मखु । बँद्य धयाम लागि मुगि जक चाइ मखु । वरु वं ल्वय् गनं बःगु धकाः मू हा लुइकइ, अले गथे यानाः लाय्केगु व उकियात गुकथं ह्का क्वे धइगु खँय् अप्वः चिउताः तइ । कुतः याइ । जनताय् ज्ञानया यचुजति ह्लेगु धास्थेयागु मूज्या खः, उकि दुदया न्हप्पुं जः पिज्वल—

“ राजनैतिक साम्राज्य सिनं धार्मिक साम्राज्यया स्थापना याय् साब थाकु । राजनैतिक साम्राज्य स्थापनास पसुं तथा नरपसुं तक नं ज्या बिउ तथा अमिके कथिया बलं ज्या नं काय्फु; परन्तु धर्म साम्राज्यया लागी अजाःपि सैनिकं ज्या बिइ मखु । ”

साधारन जनताय् चेतना व बिबेक ह्यमुया मेगु नां सांस्कृतिक क्रांति खः । सलंसः दलंदः दया परम्परां त्यतु मनु त्यलाः बानिये, आ के तरकारि थे जुया च्वने धुंफुपि जनतायाके चेतना थना ह्य् अःपुं मजू । धर्म [अधिकार व कर्तव्य चूलाःगु, मि- बांलाःगु ज्या] साम्राज्य स्थापना याय्या निर्मित तुपः दुपि वा कथि दुपि मखु, न्हप्पु दुपि, जन जीवनय् दुचाय्क दुने फुपि, न्ह्यपुइ निभाः त्वेके फुपि सांस्कृतिक सैनिकत माःगु दु । तुपः वा कथि क्यनाः मखु, बुगलं त्याके फुपि सेनात आपालं दय्के माःगु दु ।

त्यागया लाय्चा लानाः ब्याज नापं खंकेगु ताःदुपि त्यागित समाज-या निति तच्चतं ग्यानापु । इमिसं त्यागया चक्र-बृद्धि ब्याज खंकेगु कुतः याइ । उकि ‘ज्या व कुतः’ दकलय् तःधं । उकियात हे लनाः सुंयातं तःधं वा चिकिधं खंकेगु मिखा भीके दय्माः । अबे हे

थःत नं समाजया तव्यागु मिखां स्वय् फय्के माः । थःगु मिखाय
जक थः भिनां मगाः । सः सिउ धाःपि ला गबले (न्ह्याबले धयाथे)
मखु मभिगु लय् पलाः छिउ धासेलि साधारन जनतां मथुसे अथे
यात धकाः अजुगति चाय्माःगु हे छु दु ? तर सिउ सः धापिसं
थगु तर्क-बुद्धिया बलं 'द्वं व स्यं'यात नं भिका क्यना च्वनि ।
जन साधारनया मिखाय् धुलं छ्वाका च्वनि । उकि इमि पाखें जुइगु
द्वं त्वःफिके थाकु । इमिसं सिइक चाय्कं नं (नुगलं मभि तायां नं)
आलपसें अन्याःगु मभि ज्या याना च्वनि । तर साधारन जनताया
पाखें जुइगु अन्याःगु ज्या वइत थुइका बिइ फत धाःसा वं त्वःमभे
नं द्वंकइ मखु वा मद्वंकेगु कुतः याइ । जनताया नुगः यत्तु । वं
सुयातं शंगः लाय् मसः । इमि नुगः, न्ह्यपु व बुद्धि तप्यं । इमिके
'हि चःति' खुया काइपिन्त अथे तप्यना बिउगु हे छिगु ज्याभः जुया
बिउगु दु । इमि तप्यना हे वेक्वःपि सुलुप्यातय्त छिगु दु । इमिसं
हि त्वने फुगु दु । उकि थ्व फुक्क खं इमिसं थुइके माःगु दु ।

छुंनं धर्मं (भाबना) मजिउ मखु । जाति नं मभि मखु । अथे ह
न्ह्यागुं नं यात स्वय्गु मिखां उकियात भः यानाः व बह कयाः
सुलुप्यां थें मचाय्क हि त्वनेगु ज्या छुना महःसा छुं नं आपत्ति
मदु । उकि छुं नं मस्यं । तर धर्मं (भाबना) व जाति थें मेमेगु
नं सकताया बिरोध याय् माला वःगु इमिके वेक्वे वा दयाः खः,
प्वथय् धंवा बुयाः खः । बम्हंत तःधं धइगु खँया बिरोध नं द्यो
(इस्वर)या बिसय थें स्पस्त जू । तःधं धकाः न्ह्यथं मेस्या
न्ह्योने बुद्धं न्ह्यसः तल—

“ ब्राह्मनतय् मिसातय् नं मेपिनि मिसातय् थें
ऋतुमति (थी मज्यू) जू, अथे हे सन्तान नं

बुद्ध कू । अले ब्राह्मण व अब्राह्मणय छु बिसेसता जुल । ”

अस्वलायनया मत्तिइ अन्नं नं मत्तवल । अले हानं बुद्धं ध्वायुइकथं धाल—

“... .. हत्या आदि याना गथे मेपिं बर्गया मनूत नरक वनीगु खः, अथे ब्राह्मणपिं वनी मखु ? ”

ध्व न्ह्यसलं ह्युतुइ धी फिइ हे माल । बांलाःपु व नीगु बिचार पुस्तां मखु, बया थो याना च्वंगु व यानावं वया च्वंगु ज्यां वइ । थः तःधं, मतलब दकलय बिबेक तःधं । बिबेकयात गःक्रिया जुइपिनि ह्लातय न्ह्यागुं (धर्म भावनार्थे) पापया ग्वारा जुया वइ । न्ह्यागुं भज्यं क स्यना वनि ।

“ बिस्व सेवाया दावा याय् अःपु, तर बिस्वसेवा याय् थाकु । ”

बिस्वसेवा अयत्त घकाः छे त्वःता वइ । तर इमिसं ह्याया ह्यति छगू छन्नू चिकिचा धंगु थःगु संसार दयका च्वनि । अले इपिं कयकुकुं थःके हे दुसुना वना च्वन । वसतं ला भिक्षु खः । तर नुगः भिक्षु मजू । इपिं छम गृहस्थि स्वयाः नं थवं गाकेत स्वइपिं, थःत अक स्वया बिइपिं जुल घाःसा भिक्षुत्वया अर्थं छु जुल ? बिहारय् ह्य छहां नवेका च्वंम, सनेहे मफुम भिक्षुया सुसाः कुसाः याःमदुमु खनाः बुद्धया नुगलय् (बिचारय्) किसि द्वंवः वल—

“ द्विपिं जगतया सेवा याय्या लागि छे पिहां बल । यदि इमिसं भिक्षुपिनि हे सेवा याय् मफुसा हानं सुयागुं (मेमेपिनि) सेवा याय् फइ ? ”

सुं थःथिति, मां, व्वा, दाजु-किजा मदुथाय् छम भिक्षुया (सुयागुं)
सेवा यायगु धइगु मालिइ बलय् थःगु नं सेवा खः । सेवा भावनाय्
थःगु नं सेवा दु धइगु मथूपि पिक्षुपिन्त हानं न्वाइ—

“थथे स्वार्थि जुयाः छिमिसं स्रमन बा भिक्षु
धाय्के फइ मखु । सुनांनं धाइ नं मखु”

शुकथं नुगलय् (बुद्धया ह्लि सफुतिइ) सांस्कृतिक क्रान्तिया न्ह्यलुवाः
धाय् बहय्क बुद्ध भवातां दं वः । बुद्धया विचालं भीगु नुगलय् थाय्
काः । सफू हना तःगु तसकं बांलाः । थ्व चिकिधं चागु सफुति
जक नं बुद्ध-धर्म (कर्तव्य व अधिकार चूलाःगु, भिगु व निगु ज्या)
नुगलय् थना काय्त कुगाः । थुकिया च्वमि (भाय् हिउमि ?)
भिक्षु महानाम ‘कोबिदजु’ खः । तर वय्कलं भाय् हिउमि
(अनुवादक) धाय् मफयाः (मञ्जालाः ?) च्वमि हे धया दिल । भाय्
हीकेगु ज्या चिकिधं मखु । भाय् हिउमिया ल्याखं तःधंपि
फितजेराल्द थें जाःपिनं यक्वं दु । सकुन्तला (कालिदासया प्याखं)
या अनुवाद यानाः नां जाःम गेते (जर्मन महाकवि) नं भीगु
न्ह्योने मदु मखु । अले अनुवादक मधासे च्वमि धाःगुया अर्थ थुइके
थाकु । सांस्कृतिक क्रान्तिया न्ह्यलुवाः बुद्धया लँपुइ वनेगु ताः
तयाः भिक्षु जुया दिउम ‘कोबिद’जुं थःत हेका च्वंगुलि वय्कःया
सांस्कृतिक जाः व बौद्धिक दापू वयना च्वंशु दु । संस्कृतिया व्या
तव्या चिव्या ज्याखं खने दइगु खः ।

धर्मोदय पत्रिकाया संपादकया च्वसा व बुद्धया विचार
न्ह्यव्वया तःगु च्वसु (लेख) यक्व व्वन । तर मेगु व थ्व (नुगः)
सफूया भाय् पाः । च्वपु (लेखन सैलि) नं पाः । ह्लापाला थथे

जक हे मत्तिइ वंगु खः । तर लिपा सत्यभक्तजुं च्वया तःगु
 'बुद्ध हृदय' नांगु हिन्दि सफू झातय् लासेलि थुल-भायया हना-
 पहः व च्वपु पाःगुया हुनिं (कारण) । न्ह्यागुहे थजु, अनुवाद हे
 धाःसां सफल * अनुवाद मधासे मगाः कथं बांलाः जू ।

महेकुसे धायसा, थ्व सफुतिं ब्वमिपिन्त जन भावनाय् दुचाय्क
 दुत यंकेगु ज्या याः । जन भावना हे दकलय् तःधंगु भावना खः
 घइगु खं भीगु नुगलय् स्वचाका बिइगु ज्या याः । थन्याःगु सफुति
 अबस्य मनुयात मनुया तैय् घिसि बाक्क थने फइ ताया ।

* "मूल सफूया अनुवाद मखु ।" भूमिकाय् भिक्षु अमृता नन्द ।

हाम्रा स्कूलस्तरका उपयोगी प्रकाशनहरू

१. नेपाल संस्कृत संग्रहको प्रकाश टीका
२. नवीन अंकगणित
३. नवीन बाल अंकगणित
४. नवीन रेखागणित
४. बाल बोध व्याकरण
५. ताइभाभा
६. नुगः सफूया ताचा

एस एल. सी. विद्यार्थीको लागि
सुवर्ण मौका

नवीन एस. एल. सी. भूगोल पढेर
परीक्षामा सफल हुनु होस् ।

पुस्तक पाइने ठेगाना :-

ज्योति पुस्तक भण्डार
मखनटोल, काठमाडौं नेपाल ।

निर्मल बूक स्टल
भोटाहिटि, काठमाडौं नेपाल ।

मुद्रक :- सुगत प्रेस, ताहाचल, काठमाडौं नेपाल ।